

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

(Χαρισμένες από την Διδάκα 'Αλικην Διπλαράκου στο «Μπουκέτο»)

III
ΣΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ και σήμερα την δημοσίευση των πλέον χαρακτηριστικών επιστολών απ' τις άπειρες που εστάλησαν στην Μίσις Ευρώπη—Δίδα 'Αλικην Διπλαράκου, εκ μέρους των θαυμαστών της. Πρόκειται, όπως θ' αντιληφθήτε πλέον, περί επιστολών άπολαστικών, θαυμασιών στο είδος των, ύπερχωαν, άμωμων. 'Επιστολών εκ μέρους κληρικών και κοσμικών προερχομένων, άρρενων τε και θηλέων.

Σταυροκοπήθητε λοιπόν... Πρώτη-πρώτη ή επιστολή ενός κολογίτη του 'Αγιου 'Ορους. Ρωφήχτε την...

'Εν 'Αγίω 'Ορει τη 10)23) 'Ιουλιου 1930.

Με την ψυχήν πλήρη συνγκίνησην και εδγνωμοσύνην Σί γράφο αυτάς τας όλιγας ευχαριστήριους λέξεις.

Πνευματική μου 'Αδελφή 'Αλικη Διπλαράκου Χαίρετε.

Πνευματική 'Αδελφή! Χαίρωμε να εις καλά, και 'Αγαλό πολύ ύπος έχομεν Αλληλογραφία τακτικά.

'Η γλώσσα σου, κάλεμος γραμματικής παραγράφου ώρια κάλλει. Παρά τούς υφούς των 'Ανθρώπων ξεχρήθη χάρις εν χειλί σου,

διά τουτο Ευλόγησε σε ό Θεός εις τόν αιώνα, τη ώραίότητι σου, και τή κάλλει σου, και έντηνον και κατενοούδι και Βασιλεία, έγενεν 'Αληθείας και πραότητος, και δικαιοσύνης, και οδηγίσει σε θαυμασιώς ή Δεξιά σου. Πάσα ή δόξα του πατρός σου του τωθεν εν κροσσοίσι χρυσοίσι περιβεβλημένη.

'Απενεχθήσονται παρθένου όπισω σου αυτής, αι πλησίον σου αυτής. 'Απενεχθήσονται σοι. Πολλαι γυναίκες ίπερίαν την δύναμιν ουδέ ίπερίρας και ίπέρικας ίπερ πάντας τας γυναίκας.

Ταυτα Σί γράφο και Σί χερεφθ μεθ' 'Αγαπίης ό Πνευμ' 'Αδελφός.

Υ. Γ.— Περικαλό πολύ 'Απάνδισε μου.

Και τώρα άλλη άπάντησις. 'Η επιστολή ενός νεαρού εύαισθήτου. 'Απολασιάτέ την. 'Ο νέος, ουτε πολύ ουτε λίγο έινε έρωτευμένος!... Και γράφει :

Βείρα 26 Μαίον 1930.

'Αγαπημένη μου 'Αλικη 'Ερωσο.

Δάξης σου, προσέων τερψίθυμον έντρύφημα στην εύαισθητον νεανικήν μου ψυχήν, ή όποια εύμενώς ειλικύσθην ύπ' ύμών.

Οδδώς επιχειρώ να εκθειάσω τα περισομοδντα ύμεις φυσικά και ήθικά δώρα, ως παντός έγκωμιου ύπέρετα.

Εί και δέν έχω την εύτυχίαν να γνωρίζω ύμιας προσωπικώς, παρα πάντων όμως, όμογενών τε και ξένων όμολογείται ή επιμελημένη σας άγωγή και μετ' εκπλήξας θαυμάζεται ή σοφία του Πλάστου του παντός, όστις συνήγαγεν εις περικομήριον ύμών τά ενός εκόστου των πλασμάτων του καλά, άτινα

έγγυώνται την άμοιβαίαν ύμών εύδαιμονίαν.

Τοιαυτα σπάνια προσόντα, τά όποια ως τιμαλφοι κειμήλια μαρμαίρουν τό ινδαλμα τής εύαισθήτου νεανικής μου ύπάξεως, μου ένεσπενύσατε ώ! δεσποινίς, τά πλέον άγνά και θερμά αισθήματα, τά όποια εινε ή άρχή τής εύτυχίας μου και ή όποια ως φωτεινός άστη σκορπά τό γλυκύτατόν της φώς προς την φύσιν άπασαν.

Πρίν ή τολήσω να είπω τι περί τουτου προς τούς σεπτούς μου γονείς σας, ίκετεύω παρ' ύμών πρώτον να μάθω, ύχι άν μ' άγαπάτε, διότι τουτο δέν εινε καιρός να έκστομύσετε, άφου ουτε καν με γνωρίζετε προσωπικώς, άλλ' άν έχετε μικράν προς έμέ κλίσην, κι' άν δεχέσθε την προσφωμένην μου φτωχούλα ερωτική καρδιά ως τό αυτοσχέδιό μου 'Ερωσ όπου μου έχετε σκλαβώσει και πληγωμένο θανάμια με κρατήτε για πάντα αιχμαλώτων σας και άν στέργετε να ένώσετε την τύχην σας μετ' τής έμης.

'Η συναρπάουσα θεασεία μορφή σου, δημιουργεί τέσι κρινιάς μου και άγνάς σκέψεις, ή δε τρυφερότητι του ινδαλμάτος μου καταγαγέινε την ψυχήν μου, έπαρρεάουσα και συγκαλονούσα τά διανοήματά μου, τά όποια συναρμονιζόμενα με την άγνωστη τής νεανικής μου ψυχής, πέμπουν ύμνον άνεκφράστου μελωδικήτος και αίνον άφθίτου μεγαλείου προς τόν Πλάστην του παντός.

'Εν μέσω τής θαλεράς ύπάξεως έναπέθεσα τά τιμαλφοι κειμήλια.

'Η φύσις εδώ δρά άκαμπτος και άκάματος δονούσα την καρδίαν μου και διεγείρουσα έν αυτή τούς πόθους και την λαχράραν του θαλλερού έρωτευμένου.

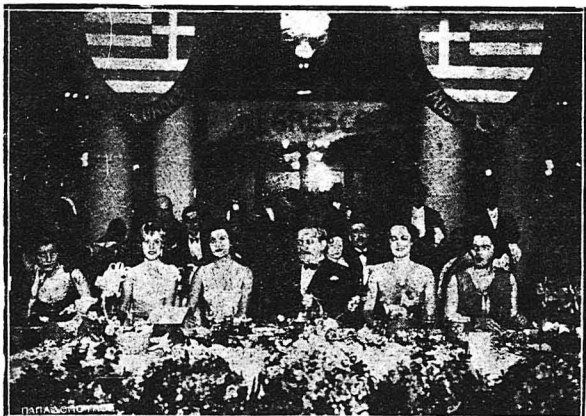
'Εδώ ή φαντασία μου πλάττει ένειρα χρυσά, ή δε καρδιά μου άνοιγουσα διάπλατα έξεμροτηρέσει προς την φύσιν τά άπόκρυφα και ύψηλα αυτής ιδανικά, τους ένυπντάτους όρίζοντας τούς όποιους περικλείει και τά τιμαλφέστερα κειμήλια τά όποια περιφρουρεί.

Τά χαιδέυνικά του Ζεφύρου φυσήματα διερχόμενα των πληθών παρθένων δασών και έπαλιπτότου τής νυκτός, τής καταναυζομένης ύπό των αδμαάντων του σφρανού, να προσπελάση τά κροσσιεδα αυτού, τό όποιον ήγάπα τόσον φραγκικώς και έλαχταροδώς δια μέσου του μεγαλείου τής βασιλευούσης αιγής, να ένωτισή τής μελωδικής μελωδίας και τής ένθου ένμολογίας, άτινα τούτον εύκρινώς μακρόθεν ως εξ άλλης ήπειρου εκ του μεγαφώνου ήκονον.

Προς στιγμήν ή έρωτευμένη μου καρδιά καταλαμβανομένη ύπό σφρανού προς τό ινδαλμά μου έρωτα, του πλανομένου ύπό τής φαντασίας και έμπλεος χαράς μη δυνάμενος να εκφράσω διά τών ανύχων λέξεων τό κορψώμα τής εύτυχίας μου την όποιαν ή θανατόμην ως άφρόεσαν θάλασσαν να εισοδηά και να κατακλύξη την καρδίαν μου. Πρό τής άγλης και τού μεγαλείου τής μαγνητιούσης δυνάμειος, τίπω γοννηκλινής ένώπιον τής άόρατου θεστεσίας μορφής σου και με άνοιτιάς άγκάλας κατασπάζομαι με μιάν άνέκφραστον άγάπην, με μιάν άνεκλάητον λαχράραν την φτωγογραφίαν σου, την όποιαν ένόμιζον ότι ήσουν σου. έού στην πραγματικότητας, ώ! 'Αλικη μου.

'Ω! άμέσως καταλαμβάνω την πλάνην μου και την φωτογραφίαν την όποιαν ήπαύσθην, ήτο ή τής 'Αφροδίτης τής Μήλου, την όποιαν έχω μεσόλην και την όποιαν με τά ζωηρότερα χρώματα έχάρατε την ποθητή μορφή σου ώ 'Αλίκη μου.

Τολμώ, ώ! λατρευτή μου 'Αλίκη ή να άπενύθω προς ύμιας την επιστολήν μου ταύτην, εκ τής άπαντήσεως τής όποιας εξαργάται τό εύθύ μέλλον τό όποιον μου άνοίγεται, γιατί τότε μόνον θα έχω την εύτυχίαν και την δύναμιν να

Το προς τιμήν της Μίσις Ευρώπης—Διδος 'Αλικής Διπλαράκου, παρατεθέν γέμα, στο «Καφέ Νεγκρέσκο» τής Νικαίας. Είς τό μέσον ό κ. νε Βαλέφ. Δεξιά του ή Μίσις Ευρώπη, ή Μίσις 'Ιταλία και ή Μίσις Αυστρία. Αριστερά του ή Μίσις Γαλλία και ή Μίσις Βέλγιον.

εργασθῶ, εξακολουθῶν τὰς ἐμπορικὰς μου ἐπιχειρήσεις.
 Ἄνευ ἐτέρου σὲ φιλῶ εὐλαβικὰ καὶ μένω εἰς ταχέαν ἀπάντησίν σου. Διατελῶν εὐλοκρινὰ καὶ μετὰ περισσοῦς στοργικῆς ἀγάπης».

Υ. Γ. «Πρὸ ἐξαετιῶν ἀποπερατώσας τὰς Γυμνασιακὰς μου σπουδὰς ἐν τῇ γενετείᾳ μου Ἀθῆναις εἰς ἡλικίαν δέκα ἕξ ἐτῶν, ἀναχώρησα ἀμέσως διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, γιὰ νὰ δοκιμάσω τόσον μικρὸς τὴν ζωὴν τοῦ μετανάστου.

Μὲ τὰς ὀλίγας γνώσεις ἃς εἶχον ἀποκτήσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γυμνασιακῆς μου σταδιοδρομίας κατῳρθώσα εὐθὺς ὡς εὐφθασα ἐνταῦθα νὰ ἐπιδοθῶ εἰς τὸ ἐμπόριον, νὰ μάθω ξένας γλώσσας ὡς Ἀγγλικὰ, Ἀραβικὰ, Πορτογαλλικὰ, Καπούρικα καὶ Ἰταλικὰ καὶ μετὰ ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν ἐμπορικῶν μου ἐπιχειρήσεων ἐν διαστήματι ἐξαετίας μόνον, νὰ κατορθώσω νὰ ἀναβῆθῶσιν τὸ καθαρὸν κέρδος εἰς χρῆμα, δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν «2.000.000» καὶ 1.800 λίρας Ἀγγλίας «L 1800—», δημοσιεύσας τὸ ποσὸν αὐτὸ δλόκληρον ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ τὸ ὅποιον προσφέρω εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ὕ μ ε ν α ἰ ο υ διὰ τὴν ἀμοιβαίαν μας εὐδαιμονίαν.

Ἐξετάζων διὰ προσεκτικῶν βλέμματος τὴν εὐζωίαν ἣς ἀπολαύουν οἱ ἕγγαμοὶ ἐν τῆς κόλπῳ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἀγάπης μεθ' ἣς περιβάλλονται ὑπὸ τῶν συζύγων, ἐπεισθὼν ὅτι εὐδαιμονία ἀνευ γάμου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρῃ.

Διανοήθην λοιπὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ στεροῦμαι τὴν εὐτυχίαν ταύτην ἀφοῦ εἶμαι ἀρκετὰ νέος «23 ἐτῶν» ἢ δὲ οὐχὶ μικρὰ περιουσία μου τὴν ὁποίαν ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐδημιούργησα, ἀπεφάσισα νὰ ὑπανδρευθῶ καὶ ὡς τὴν κατάλληλην ἐθεώρησα ἐμᾶς, ὑμᾶς ὡς σύζυγόν μου ἂν θέλετε ;

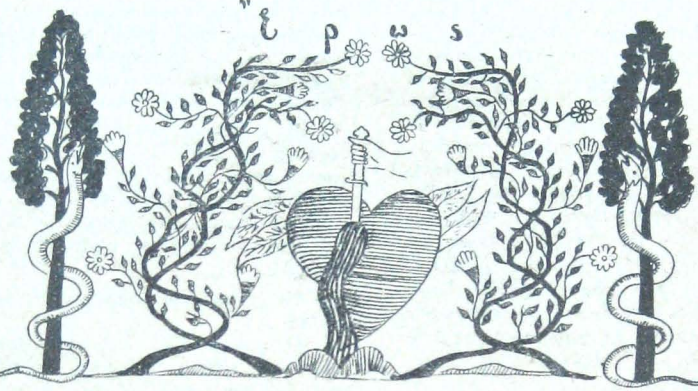
Ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἐνδιατῶμαι ὑπάρχουν μικρὰ οἰκογενεῖαι καὶ ὀλίγα νέαι, ἃς σχεδὸν πάσας μοὶ προσέτειναν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ γάμος κατέστη σήμερον ἐμπόριον, βλέποντας τὴν περιουσίαν μου καὶ τὴν ἐπιμελημένην μου ἀγωγὴν καὶ μόρφωσιν καὶ τοὺς λεπτοὺς μου τρόπους, πάντες μὲ ἤθελον γαμβρὸν καὶ γιὰ σύζυγον, καθὼς καὶ ἡ μοναχοκόρη πορτογαλῆς τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς ἐνταῦθα Πορτογαλικῆς διοικήσεως, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐξ αὐτῆς εὐρον τῆς ἀρεσκείας μου.

Σοῦ γράφω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλευσῆς ἡσυχίας τῆς νυκτὸς τῆς ἄχαρις ἔσσηνται. Μὲ τί καρδιοχτύπη θ' ἀναμῶν τὴν εὐχάριστον ἀπάντησίν σου, μ' ὅλο τὸν πόνο πού θά μὲ προσεῖνῃ στο μακρυνὸ αὐτὸ διάστημα πού θά παρέλθῃ καὶ ἡ θάλασσα πού μᾶς χωρίζει, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπαντήσεως θά ἐξαρτηθῇ τὸ εὐτυχές μου μέλλον καὶ ἡ συνέχεια αὐτῆς τῆς τῆς ζωῆς μου.

Στείλε μου σὰς παρακαλῶ δυνάμει φωτογραφίας σου. Θὰ τὰς ἔχω στο γραφεῖο μου ὡς ἂν ἄγιαι εἰκόνας γιὰ νὰ τὰς προσκηνῶ καὶ πάντα θά τὰς κρατῶ κοντὰ στὴν καρδίᾳ μου γιὰ νὰ τὴν παρηγοροῦν καὶ ὅταν θά περπατῶ εἰς τὸ παρθένο δάσος τῆς πόλεως γιὰ ν' ἀκούω τὰ ποτὰ πού θά ψάλλουν μαζί μὲ τὰ τέρια των, θά αἰσθάνομαι κάποια χάρι, γιὰτὶ θά σὲ βλέπω ὡς ἂν ἐν ὄψει νὰ βρισκῆσαι κοντὰ μου γιὰ νὰ μοὶ μιλεῖς τοῦ ἔρωτος λόγια. "Ω !! τί εὐτυχία, κ' ἔτσι δὲν θ' ἄμῃ μονάχος μου καὶ θά βρῆσκω τὴ δύναμιν νὰ ἐργάζομαι.

Ὅταν λάβω ἀπάντησίν σου θά σοῦ στείλω κ' ἐγὼ τὴν φωτογραφίαν μου καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν θά ἐπανέλθω στὴν γλυκειάν μου καὶ νοσταλγικὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπανίδω.

«Συγχωρεῖστέ μοι διὰ τὴν ἀνορθογραφίαν μου καὶ τὴν κακὴν σύνθεσιν, γιὰτὶ ἡ ἐρωτευμένη μου καρδίᾳ καὶ ἡ ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐν ξένῃ διαμονῇ μου, μοὶ ἀνάγκασαν νὰ λησμονήσω αὐτὰ γιὰ νὰ μάθω ξένας γλώσσας τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦ στο ἐμπόριον καὶ στοὰς ἐπιχειρήσεις μου.

Κύττα στὴν ἐρωτευμένη μου καρδίᾳ ὁ ἔρως μὲ τὸ μαχαίρι
 στό αἷμα μὲ το ἔκρηξε τὸ ἀσφαχτικὸ του χέρι
 Ὅσο γνήθ' ἔνε το δένδρον τὸ γέινδι ἀναβαίνει
 Ὅσοι τὸ γύλλα τῆς καρδίας καὶ ὡς υσταβαίνει
 Τίς βάρβα γύλλα ἔχ ἡ καρδίᾳ τὰ δύο μὲ τ' ἄχαις παρμένα
 καὶ τ' ἄλλα δύο σου μ' ἀρπάζει μὲ τ' ἄχαις παραμένα
 Ὅσο ἴνδαγμα αἰριφ τοῦ ὀσίου μαρμαίρου ὡς ἀσθεβανδῆσαι
 οἱ ἀσφαχτικῶν ὄσοι τῆς ἐρωτευμένης μου καρδίας
 καὶ ἀερικυλίουσα τὰ τιμαχρῆστατὰ κειμήλια τὰ ὄσοια ἡ
 δεσποσία τῆς φαντασίας μου μορφη σου τὴν εὐτυχίαν μου
 περιφρουρεῖ
 Ὅσο δῶρο μου
 Ἰδέμα κατὶ νὰ σοῦ χαρῆσω σὲ τιμαχρῆσ' ὅτα φρενίαι
 ν' ἄναι ζετῆμτο καὶ νὰ ταυροῖν ἐπὶν ὀρχημῆν σου ὡμορφῆ
 Δὲν ἐξετῆμσα γυνικιὰ ἀγάπην χρυσὰ στοιχίδια κ' οὔτε φαρῆ
 κ' ἄλλο δὲν βρῆμνα νὰ σοῦ χαρῆσω ἀπ' τὴ φρωχῆμα ἐρωτευμένη μου
 καρδίᾳ.

Σῆμα

Ἡ εἰκονογραφημένη αὐτὴ ἔμμετρη ἐξωφρενικὴ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις, τὴν ὁποίαν ἐκκυκλοφορήσαμεν ἔγχρωμον, ὡς εἶχε, καὶ ὡς ρεκλάμαν τοῦ «Μπουκέτου» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρὸς τὴν Μίς Εὐρώπην ἐπιστολῶν, ἐστάλη στὴν δίδα Διπλαράκου ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστολογράφου τῆς β' κατὰ σειράν δημοσιευομένης σήμερον ἐπιστολῆς.

μὴ ἀποστείλετε μία φωτογραφία σας μὲ τὴν αὐτόγραφον ὑπογραφήν σας.
 Σὰς διαβιβάσω τὰ σέβη μου.

Μὲ ἀπειρον ἐκτίμησιν
 Φοιτητῆς Νομικῆς».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπιστολὴ ἐνὸς θαυμαστοῦ τῆς Μίς Εὐρώπης ἀπὸ τὴν Ἀμερικῆν :
 Ἐν Δόουελ τῇ 25 Φεβρουαρίου 1930.
 Ἐγγενεστάτῃ Ἀλίκῃ,

Μεγάλως ἠθροάνθη ἡ καρδίᾳ μου ἀγαγνώσας σὴν «Ἀτλαντίδα», ἔξ ἣς ἔμαθον διὰ ὑμᾶς, χαῖρε, ἄνθος τοῦ Ταυγέτου, χαῖρε, βασίλισσα τῆς Εὐρώπης, διότι αἱ εὐχαὶ μου θέλουν σὲ καταστήσει μίαν ἡμέραν περιέλεπτον.
 Εὐχομαι ὁ Κύριος νὰ εὐλογῆσῃ τὸ ἔργον σου καὶ νὰ στεφανώσῃ μὲ τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον εἰς τὸ νέον σου στάδιον, εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόδοον, καὶ σκορπίζων ὀλόγυρα σου πάντοτε τὸ φῶς τῆς εὐτυχίας, μὲ τὸ ἔξῃς :
 ΤΑΧΥΤΑΣ, ΑΚΜΑΙ, ΙΣΧΝΟΣ, ΘΡΑΣΥΠΟΝΟΙ, Δεχθῆτε, ἀξιότιμος ἐγγενεστάτῃ Ἀλίκῃ, τὰ σέβη μου, κ.τ.λ.»
 ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἐπιστολῆς.

Μυτιλήνη 7)10)30.

Πολυαγαπημένης Δις Ἀλίκῃ

Δὲν ξεύρω πότε θά πέσῃ τὸ γράμμα στὰ χέρισσον, εἰσὸς ναὶ καὶ εἰσὸς ὄχι.

Ἀλλὰ ἂν τυχόν καὶ θελήσις ποτές νὰ ρίψῃς μιά ματιὰ, μάθῃς προσφιλῆς κόρη ὅτι ποτές δὲν ἔπαυσε ἡ ἀγάπημας νὰ σὲ περιβάλλῃ, εἶνε βαθειὰ, μὰ πολὺ βαθειὰ ριζωμένη στὴν καρδιάμας.

Ἀπέτυχες Μίς ὑφήλιος ; Δὲν μᾶς μέλη, ὅπως καὶ σὺ νὰ μὴν σὲ νιάξῃ. Σὺ διὰ μᾶς εἶσε ἡ ποιὸ ὠραιότερα τοῦ κόσμου, ἡ ποιὸ ἀγνή κόρη πού γνώρισε ποτέ ὁ κόσμος. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας πάντα εἶσε σὺ, ἡ λάμψις ἡ ἑλληνικῆ, ἡ τόσον γλυκιὰ μας καὶ ἀγαπητῆ.

Οὔτε κἂν νὰ σὲ νιάξῃ ὅπου ἀπέτυχες διὰ τὸν τέταρτον τίτλον. Μὲ τοὺς τρεῖς Μίς Ἀθῆναι Μίς Ἑλλάς καὶ Μίς Εὐρώπη, Παριστιανῆς τὴν Ἀγίαν Τρεῖας.

Εἰσὸς αὐτὸ συνέτηνε νὰ σὲ πολυαγαπήσομεν ἔτη περισσότερον. Ἐλαβον ἐπιστολὰς ἀπὸ πολαῖς φίλεςμον πού σὲ ἀγαποῦνε μὲ θέρμη, καὶ σκέπτοντε εἰσὸς λυπᾶσαι καὶ σκέπησε νὰ παύσῃ πρὸς σὲ ἡ λατρίαμας.

Ὅχι, ποτές, εἰς διαβηθαίον τῆς ἀγάπης μας, σὲ γράφω ἀγαπητῆ κόρη τὰ ὀλίγα καὶ ἀπλά λόγια. ἡ Κυρία πού ἐπρόσφερον διὰ μέσου τοῦ μπουκέτου διὰ ἔνα ἀγαλμα, ἔνα ποσὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Α. Κ. δὲν εἶνε ἄλλη ἢ μὴ ἐγὼ. Πᾶντα τὸ ἔχω στὴν διάθεσιν, ἀρκεῖ νὰ μνημοῦνε καὶ ἄλλοι.

Ἀκόμα μιά φορά ἐκφράζω τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην μας, Μίς ἀμφιβάλης ὅτι δὲν θά ἔχεις τὴν πρώτην ἀγάπην. Γράφω καὶ σὲ φιλῶ Μεθ' Ἄπυρον Ἀγάπῃ».

Νὰ τώρα καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ἐπιστολὴ ἐνὸς φοιτητοῦ ἀπὸ τὴν Ἀμφισσα :

Ἐν Ἀμφισσῇ τῇ 9)5)30.

Ἐσποινίς Ἀλίκῃ,

Τὸ ἀμφισσαϊκὸν κοινὸν εἶνε κατενθουσιασμένον καὶ ὑπερευχαριστημένον διὰ τὴν προχθεσινῆν ἐπισκέψιν. Σεῖς ἡ νέα, ἀλλὰ καὶ ὠραία κόρη, ἐδέξῃς νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν μικρὰν Ἀμφισσαν, σεῖς ἡ ὁποία ἀντιπροσπεύητε οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν καλλονήν, ἀλλὰ ἐλάβετε καὶ τὸν τίτλον τῆς Μίς Εὐρώπης, σεῖς ἡ ὁποία εἰσθε ἡ νέα ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, σεῖς μὲ τὴν ἀρχαίαν καὶ ἑλληνοπρεπῆ κατατομήν σας, ἐπισκεφθῆτε τὴν ἐπίσης ἀρχαίαν καὶ ἱστορικὴν πόλιν μας (Σάλωνα).

Δεσποινίς, ἔκρινα καλὸν ὅτι, ἀπαραίτητον ἦτο νὰ σὰς ἀποστείλω ἕνα ἰδιόχειρον σχεδίασμα τοῦ ἀρχαίου Φρουρίου μας, τὸ ὁποῖον πιστεύω νὰ τὸ κρατῆσθε ὡς ἐνθύμιον τῆς ἐν τῇ πόλει μας ἐπισκέψεώς σας.

Μὲ ὅλην μου δὲ τὴν καρδίᾳ σὰς εὐχομαι (Μίς Εὐρώπη) ν' ἀποκητήσῃτε καὶ τὸν τίτλον τῆς Μίς Ὑψηλίου

Χωρὶς δὲ νὰ σὰς φανῶ ἀναιδής, θά σὰς παρακαλοῦμαι νὰ ἀποστείλετε μία φωτογραφία σας μὲ τὴν αὐτόγραφον ὑπογραφήν σας.

Σὰς διαβιβάσω τὰ σέβη μου.

Μὲ ἀπειρον ἐκτίμησιν
 Φοιτητῆς Νομικῆς».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπιστολὴ ἐνὸς θαυμαστοῦ τῆς Μίς Εὐρώπης ἀπὸ τὴν Ἀμερικῆν :
 Ἐν Δόουελ τῇ 25 Φεβρουαρίου 1930.
 Ἐγγενεστάτῃ Ἀλίκῃ,
 Μεγάλως ἠθροάνθη ἡ καρδίᾳ μου ἀγαγνώσας σὴν «Ἀτλαντίδα», ἔξ ἣς ἔμαθον διὰ ὑμᾶς, χαῖρε, ἄνθος τοῦ Ταυγέτου, χαῖρε, βασίλισσα τῆς Εὐρώπης, διότι αἱ εὐχαὶ μου θέλουν σὲ καταστήσει μίαν ἡμέραν περιέλεπτον.
 Εὐχομαι ὁ Κύριος νὰ εὐλογῆσῃ τὸ ἔργον σου καὶ νὰ στεφανώσῃ μὲ τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον εἰς τὸ νέον σου στάδιον, εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόδοον, καὶ σκορπίζων ὀλόγυρα σου πάντοτε τὸ φῶς τῆς εὐτυχίας, μὲ τὸ ἔξῃς :
 ΤΑΧΥΤΑΣ, ΑΚΜΑΙ, ΙΣΧΝΟΣ, ΘΡΑΣΥΠΟΝΟΙ, Δεχθῆτε, ἀξιότιμος ἐγγενεστάτῃ Ἀλίκῃ, τὰ σέβη μου, κ.τ.λ.»
 ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἐπιστολῆς.

ἡ διευθύνσις μου.....»

Ἰδοὺ ἀκόμη ἡ ἐπιστολὴ νεαρᾶς νησιωτοπούλας, ἡ ὁποία ὀνομάζει τὴν Μίς Εὐρώπην... Ἀγίαν Τριάδα :